

информације

ГЛАСИЛО ДЕЛЕГАТА, РАДНИХ ЉУДИ И ГРАЂАНА ОБРЕНОВЦА

ГОДИНА X

ОБРЕНОВАЦ

12. јул 1985. године

БРОЈ 100

ВРЕДНОСТ НОВИНА МЕРИ СЕ СНАГОМ ПОКРЕНУТИХ ТЕМА И БРЗИНОМ РЕАГОВАЊА

Минула је, поштовани читаоци, већ једна деценија од изласка првог броја наших и наших „Информација“. Од оног првог броја изашао на свет тешки до овог пред вама „преломљеног“ и урађеног у штампарији „Напредна“ наше „Информације“ су настојале да буду веран сведок свега онога што се дешавало у Посавини. Колико су у томе успеле на вама је да процените.

„Информације“ су мењале свој изглед и навалет у складу са могућностима и потребама. Постоји, наравно, неколико преломних догађаја у десетогодишњој историји овог гласила. Први је, свакако, почетак излажења у гоститивер техници, други је прелазак на штампалце у виду билтена, трећи је везан за нову концепцију и садржај у формату који имате пред собом, четврти, можда најважнији, је потписивање Самоуправног споразума о финансирању са друштвено-политичким организацијама, Општинском општина и самоуправним интересним заједницама, а пети је излазак из машина штампарије „Напредна“ у Обреновцу.

Вредност новина не мери се наравно, тиме колико је изашло бројева, колико страница, колико шафитних листова, колико фотографија и „шпиглова“, не мери се ни бројем сати, дана и месеци проведених на прилози и штампању, нити бројем оно „лицерање“, графопреса, нлише, коректуре, већ пре свега и изнад свега снагом покренутих тема, величином ангажа у којима је викало учествовати, навалетом информација делегата и радних људи општине, брзином реаговања „Информација“ су, гледајући из данашње перспективе, уз све слабости, од којих нису имуни ни данас листови, и уз све вредне брзе и остале на васина задатка коректно остваривали своју улогу.

Узев, наравно, остаје питање да ли се могло више и боље, зашто „Информација“ нису перисале у „праве новине“, нису убрзали периодичност излажења и повећали број сарадника, шта то недостаје овом гласилу да да буде омиљеним свим пријатељима. Добро је, свакако, што сви не мислимо исто, јер управо из тога и произлази напредак било у концепцији, било у навалети текстова. Уосталом на тавним предлозима и нарастају навалетна гласила.

„Информације“ су и поред свега биле и остале независно средство информисања житеља Посавине, тако да данас, уз прославу јубилеја десетогодишњег излажења, можемо слободно рећи да су поште-но извршиле своју мисију бивајући једна слика преобрабања наше општине.

УЗ ДЕСЕТОГОДИШЊИЦУ ИЗЛАЖЕЊА „ИНФОРМАЦИЈА“

Извршиле су своју мисију бивајући верна слика преобрабаја Посавине

Поводом десетогодишњице излажења и стотог броја „Информација“ упућујемо Вам наше најискренје честитке високог чина. Ваш допринос остварен на плану информисања житеља наше Општине. Истовремено, честитајући Вам јубилеј изражавамо спремност да даље проширујемо сарадњу између нашег колектива и ваше редакције.

КОЛЕКТИВ ДОМА КУЛТУРЕ И СПОРТОВА

Драге колеге, примите поводом 10-годишњице листа и стотог броја излажења најискренје честитке уз жељу да у наредним годинама успешније извршавате тако значајне друштвене обавезе као што је информисање јавности.

НОВИНАРИ ЛИСТА „ЈЕНТ“ — ОБРЕНОВАЦ

Најискренје честитке поводом десетогодишњице излажења листа и стотог броја који се с пажњом и увек радо чита и у нашој средини.

НОВИНАРИ ЛИСТА „ПОЉОИНДУСТРИЈЕ“

Срдачне честитке поводом 10. годишњице излажења листа „ИНФОРМАЦИЈЕ“ и јубилеја 100-ог броја!

За протеклих десет година оправдали сте постојање нашег листа који је прихваћен од велике наших грађана и сваки даном све више постаје савремено информативно гласило.

Када год је било могуће, ваша реч је била објективна, информативна, афирмативна, благовремена и подстицајна.

Ми, радници Матице библиотеке „Влада Аксентијевић“ у Обреновцу, налазили смо у вама поштен и вредан сарадника; многобројни наши написи доприносили су унапређивању библиотечке делатности, самим тим и културе, у нашој средини.

Још једном хвала на досадашњој сарадњи и жељимо вам пуно успеха у даљем раду.

Иако радите у скромним условима, наше је мишљење да сте добро обављали радне задатке на развоју самоуправних односа у нашој општини.

Колетив Матице библиотеке
„Влада Аксентијевић“
ОБРЕНОВАЦ

СА СЕДНИЦЕ ОК ОСК

КОМУНИСТИ — НА ВАМА ЈЕ ОДГОВОРНОСТ

На седници ОК ОСК одржаној 10. јула комунисти су веома живо расправљали о спровођењу мера економске стабилизације. Колико је ова тема значајна показује и податак да су пре седнице ОК ОСК одржане и две седнице Председништва на којима је разматрано исто питање.

У уводном излагању које је у име Председништва поднео Драгослав Древинић, члан Председништва, констатовано је да поред свих добрих резултата које смо постигли у 1984. г. у првих 6 месеци ове године има још доста проблема који морају хитно да се реше.

На седници је већ по но два збој пут комунисти који су веома живо расправљали о спровођењу мера економске стабилизације. А то значи да се најбоље реше проблемима у колективима који послује с губитком, да се води борба за наплату и роно ве, да се усплија расподела да се повећа износ смене трошкови.

Проблеме треба брзо решавати, а има доста примера да резултато тако да погрешно домете одлуке или недодешће истих на време.

Повиша позивају да не кријемо вла да лизу спровођења донетих одлука, да лизу недостатка контроле слаби дисциплина и да међу члановима СН има све више пасивних посматрача. Оваква пракса мора да се пројине Неологично је да комунисти у ОУР но ја послује с губитком, на свом састрх ну констатирају да су добро радиле и извршавале воју партијну обавезу.

Дошао је време кад више не мојемо да распрма заклонамо само доношењем закључака, јер изгледа да што је више закључака то је мање рада.

Због свега горе реченог чланови ОК ОСК и чланови ООСН се обавезују да кроз оцену сопствене одгојности, мобилности и одговорности на извршању стабилизационих задатака и плановских пословних резултата, појеру пројектирати досадање активности свих субјеката у

ОУР, да се у периоду припрема, из рада и усвајања изаштеја и обрачу на енергично залажу да детаљно анализирају остварених резултата и то неритно утврђивање одговорности по слици послова за неизвршавање задатака из обавезно предузимањем са циљем да се донети програми економске стабилизације актуелизирају и допуне мерама за покривање свих структура у колективима на акцију за извршавање планових послова и развоја у наредном периоду.

Након уводног излагања отворена је дискусија у којој је учествовао десетак диспутаната. Пошто нисмо у могућности да пренисемо све дискусије то издавамо следеће.

Милош Штрбаковић је између осталог рекао: Тако где се наплатити не користе оптимално, где продуктивност опада, где се не остварује планирани обим производње нема стабилизације.

Драгољуб Брагић — Програми развоја могу да буду само програм мела, оно иза њих не стоје материјална средства, а чињеница је да ми средства немамо. Стабилизацију не можемо да спроведемо ако превозимо 3-5 пута по нашим путевима где упростимо возила... Зна се јо не је за одговарајуће.

За чланство СН нема огласа, за искључивање није потребан суд удруженог рада.

Борислав Комањевић — Комунисти немају коме да се обрате, а проблеме морају да решавају сами.

Закључујући дискусију Драган Глувчевић, председник Председништва ООСН је рекао да комунисти морају да уједине напосику напора нама би постигли резултате брже него прошле године.

Комунисти не смеју да избегавају проблеме да не доведе на сопствене да се понашају супротно договореној политици. За такве нема места у СН. Конкретне закључке са ове седнице политички извршавају Председништво ООСН.

М. Митровић

БОРБА ЗА СВАКО ЗРНО
— БОРБА ЗА ХЛЕБ

Киша омета жетву

На нитиним пољима наше општине жетва је почела 3. јула. Времени услови не иду нам на руку. Честе кише пренајављују да се жетва неће користити сваки тренутак да се оно што је родило склони на сигурно. Иако агрономи кажу ради се од јула до маја. Не гледа се на празнине, нема одмора. Тако се радило и за 4 јуни јер дан је био леп, па се пошло и само на пољима ООСН „Стубине“ нашо 27. комбана. Пуна мобилност била је и на наредним данима.

Према последњем извештају који нам је дао Милош Васиљевић, помоћник руководиоца за ратарство у РО „Драган Мариновић“, од 1924. хонтара гад пашиница у друштвеном сектору до 12. јула пољивањем је оно 900 хонтара. На свим површинама била је засејана са седам радних дана. По датим о жетви на индивидуалном сектору нисмо успели да прибавимо.

Од 120 комбана које ове године учествују на жетви, 10 комбана рада на друштвеном сектору па се очекује да ће жетва на овом сектору бити завршена до краја радних дана.

Податке о жетви на индивидуалном сектору нисмо успели да прибавимо.

Онамањив свих дана наша жетва поља учили смо да без обзира на припреме које су однедавно позитивне, не иде брзо. Киша омета жетву се исте мере премо не прошле године.

Због чега за жетву по мислима заједницама не испуњавају своје обавезе као да договорено, комбанајери се самовољно понашају, обави нису расчирени на време па комбанајери не могу лако да дођу до мива. Ми смо председницих месних заједница били у обавези да поднелимо писане захтеве против властитах пердела на којима нису расчирени обале, они то нису учинили или су прелиминарно извршили а онда кад би нено био уначлени и кад би требало да плати заједници председници би потписивали да истих расчирити обалу намо то није одговарало истини.

Типичан пример неорганованости је сабој рада у месним заједницама је месна заједница Велимо Пољо, где се председник Месне заједнице и комбанајер не слажу па се због тога а и због других ствари не могу даде до проју. Надамо се да ће се следеће године у овим стварима нис и свим другим посветити више пажње.

М. Митровић

НА СВЕЧАНОЈ СЕДНИЦИ ОВСС УРУЧЕНА ПРИЗНАЊА

За допринос самоуправљању

Двадесетог јула, на Дан самоуправљања, Општинско веће Савеза синдиката Обреновца одржало је свечану седницу.

Писнује је најбоље са неколико пригоднох речи поздравео Милош Ди митријевић, секретар ОВСС, а затим

Повеља и сребрне значке добили су Обренојци Нешић, наставник ОШ „Јован Поповић“, Живота Комарић, радник РО „Процеса Опрема“ и Весела Манасијевић сада радница РО „Процеса опрема“.

Повеља и брзане значке доби-

Добитници признања

је о Дану самоуправљања, оснивању праксе радничких савета и развоју самоуправљања говорио Петар Динаковић, председник ОВСС.

Повељу са златном значком, у знак признања за изузетно залагање и допринос развоју самоуправљања одоса и рад синдиката добио је Урош Бондић, радник ОУР ФММ из ОУР-а „Права испира“.

На истој седници уручене су дипломе 43-ици познатих пољопривредних школа Савеза синдиката.

М. М.

Донета одлука о комасацији

Делегати сва три већа Скупштине општине Обреновац на седници одржаној 12. јула донели су Одлуку о спровођењу комасације.

Комасација ће се спровести на јединственом комасационом подучју у које чине катастарске општине Урошци, Званица, Ритинска, Ратари, Бурлина и Сива.

На истој седници утврђена су и Општа начела за јединствено комасационо подучје.

У поступку комасације настојаће се да се сви трајни објекти уклопе у пројекат комасације.

Шуме, виноград и воћњаци обухваћени комасацијом, по правилу, остају радним власницима ано нису деградирани и ано нису мање од 5 ари.

Земљиште које већ представља груписан посед по правилу ће се укључити у пројекат комасације и имати исту намену.

Сопственици земљишта бонга квалитета не могу се по правилу при местити на потесе где је земљиште лошијег квалитета.

За новопројектоване канале и путеве употребити се земљиште које је и пре комасације служило за ове намене.

Учесници комасације сразмерно величини земљишта које је обухваћено пројектом комасације, своје трошкове крмача обале, мела и шинера и то у финансијском износу од 4.870 динара/ха. Савузу обавезу учесници комасације плаћају од једне рате у току од годину дана извршеног посла.

Сопственици неисчирене обале и шинере дугови је да одмах по завршетку рада на крмчу укљони ситуу Арну масу.

М. М.

У ОБРЕНОВЦУ

Преко 220 нових радних места

Делегати Већа удруженог рада на јуној седници ће разматрати преломе одлука улазану у нове производне напаште. Део средстава по Самоуправном споразуму о уједињивању средстава ради стварања услова за отварање нових радних места и интензивног запосавања у нашој Општини биће одређене у нове производне напаште РО „ФАП „Београд“, РО „Смита“, РО „Опшма“, РО „Посма“, у саставу ОУР-а „Права Испира“ Бачи и РО „Слобод“.

Усвајањем свих одлука омогућиће се реализација датих пројеката који ће обезбедити преко 220 нових радних места различитих квалификационих структура у области производних занимања.

К. Н.

СЛОБОДНАСКА ПОСАВИНА СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖИЛА
ДАН БОРЦАТрагом посавских
партизана

— На великом народном збору код Јозића нолибе говорио Вељко Миладиновић, генерал, борац Посавског партизанског одреда — Венце на спомен-ном месту положио делегати друштвених организација Обреноваца на челу са Сретенком Нарием, чланом председништва СУБНОР-а оштинџе — Одред омладинца имену на традиционални марш „Трагом посавских партизана“ — Изведен борац културно уметнички програм.

Великом народном збором код Јозића нолибе, у Великом Пољу, четвртог јула слободнаска Посавина свечано је обележила Дан бораца и четвртог септембрашњих победа над фашизмом. У сусретом општинском војнополитичком Забрању путовало се око 2000 прекинућих бораца, пионира, омладине, радних људи и грађана Обреноваца да се још једном ту на изворшћу револуције подокте на револуционар-

но се да ће обележити Дан бораца и истовремено освенски спомену на формирање Преко посавских партизанских чета, вомо је на почетку само изаглава Мило Миладиновић.

Ово године то се подудара са обе левашем четвртостогодишњице по беоде над фашизмом и четвртостогодишњице изградње наше социјалистичке заједнице.

Говорећи о ратним данима Вељко

— На Носељу у ноћи између првог и другог јула уз учешће посавских и носељских комуниста донета је одлука о формирању Носељско-посавског партизанског народноослободилачког одреда. Са по две чете на Носељу и Посавици. За команданта од реда одређен је Ноча Поповић, а за потпуковника комесара Бра Марковић. Формирање су и командне чете. За командира Носељског и Драган Марковић а за II Српског Петровића и Раде Тадић.

Учесници састанка на Носељу упутили су се на ово место код Јозића нолибе да би формирали I посавски партизански чета, исторички четири чете, али данас ове чете су то биле синови овога краја: из Обреноваца, Стубице, Забрња, Дрине, Зечева, Љубишине, Грабовеца. I посавски партизанска чета формирање је нашога синови, тачније 29. јула. Треба поменути и прву оружану борбу која је извршена ноћу између 11 и 12 јула када је разорана наша државна посада у Сваку. У акцији је учествовало 90 партизана и 70-так становника посавских села.

Говорећи даље о току НОБ-е иставио је да је њен настанак разлог по којем је овећана ратнава био једина мисао, пут, пут немилорада бораца сав да коначног истеривања окупатора и његовог слугу са нашег тла. Прослављајући четвртостогодишњу победу над фашизмом с поносом се сабојмошана је била улога наше земље и наше оружане борбе у савлавању фашизма а исто тако и на поскупити друштвених и природних напори Југославије. Напомињући значај догађаја из рата, Миладиновић је иставио да се та освета никада не смину заборавити, да се новине револуције морају чувати ми пре што у последње време има настојања да се омаловажава допринос Југославије у четвртостогодишњицу рату, што је део шире антикомунистичке настојања изван граница наше земље. Свему томе се морамо одлучито супротставити, а то ћемо најбоље учинити уздром нам је командира ствара сајна о нашем устину и народноослободилачком рату. Задатак целог наше заједнице јесте настављање политичког пута на челу са Титом и Комунистичком партијом годинама сталношћу, очувањем независности, и удела нашег народа у свему.

Завршавајући своје излагање Вељко Миладиновић је рекао:

— Дозвољите ми да у овој прилици погледам да народ Посавине, радних људи и комунисти остварују нове успехе у раду, да остварују још бољаше резултате него би саученици и још бољаша место које заузимају њиху стотину оштину у раду. Да се са још више успеха носе са тешким проблемима који се тичу свих народних оно запошљавања младих људи и међу њима најбољаша политичка задацима. Да стави повољашу производност рада, унапређујући производњу и принос на нечага бирања пољског Посавине, унапређујући расно дају према раду, без које нико ми неће бити привржениости али истовремено спречавајући бораћем бав рада и стварајући неправдање социјалне разлике које изазивају незадовољство радних људи и речете наше социјалистичке идеологије. Да унапређујући друштвену јединицу. Да својим примером допринесу јачању братства и јединства и равноправности народа, тој највише најсветлијој теовини и са највећом одлучношћу спречавајући национализма и на да у свакој опреку против социјализма. Усуђујем се рећи да нас на такво понашање обавезује и спомену на преје устанике наше и револуције ове који нису доживели слободу и победу, рекао је Вељко Миладиновић.

Затим је Марина Лујетина, омладинка прочитала телеграм председништва СРП и Председништва ЦК СФРЈ који су донели ове речи.

Са све савености на марш трагом посавских партизана испуњен је сарда, који ће још једном обити историјом и војнама је Посавски партизански одред вомошће.

У наставку програма гости су били савенаци НУД „Драган Марковић“ ТЕНТ и „Прав СРП“. Великом народном весељу трајало је до насних вечерних часова.

Припремао:

Носа Павличевич и Миладин Тошић

БРАНКО МИЉКОВИЋ

Смрћу
против смрти

(Избор из поезије)

Најбоље додуђујуће стихове у по следних две деценије испевао је по Миладиновић, заједно са Блажом Шеленићем. И јавни и други прозано су завршили свој животни пут Трагично.

Блажко је оставио незаборавне песме о Титу, Југославији, о палим брнцима, о Револуцији. Носеља Батра је почетак и исходиште свега постојећег, а Птица ветар за увек нови лет.

Тешко је изаборити најбоље стихове које је овај изумителни песник по дољро Југословенској поезији, јер су они у тесној вези и као врхунац путашког неспоразумљивости. Постоје многа значајна мишљења да је песма ПТИЦА једна од најверидних и нај оригиналних песама о нашем вољеном Војни.

— Нада говорио као да звезда падне

— као да се откидају андори влажских дрира теме стиса испод, не поговара, излучен из најтајнијег

дема Луцида души, и осваја истиним

стих је једна длаге је негова Рет ту је

дла се умишља, једна у друћу из

измашљиву једну грађовину, у љубави

О, Замало, твој обили је обили

Он је Велики Птичији стиса

да би открио Ндуз слатког сав

Јо немо речи за нину љубав

Ибо нам дозлао

Ти још од заљубљиве одликавају

Или сви гласави пут „Батра“

и су проливени плагове и паклена

издрела неће се заборавити јер песник

премисли

— Гледају само тако умиру стотину

унапређујуће четврту четира

њиховој као са мошним димом меша

се

не заборавити да то деша

канете...

У темљу где се поштују

члани су лицем према истину

пали су се да сави и ја пазо

са њима...

Земља миреше на мртву

зеленоружу

звездом те ушима свога сарга и њих

У нико није умро ни је умро

задовољавање мртви и њихове

зеленоружу

Мисли од ових стихова чују се на свим свечаностима, прогласањима

су, немогуће их је заборити, присвојени су од стране днашњих и будућих

песника и немесина, они су метафора за свест о Човековом постојању

његовој мртви за домену, унапређујући

земље и даље, песник верује да су његове земље и људи у којим зајени

теовини и јединства и равноправности народа, тој највише најсветлијој теовини и са највећом одлучношћу спречавајући

национализма и на да у свакој опреку против социјализма. Усуђујем се рећи да нас на такво понашање обавезује и спомену на преје устанике

наше и револуције ове који нису доживели слободу и победу, рекао је Вељко Миладиновић.

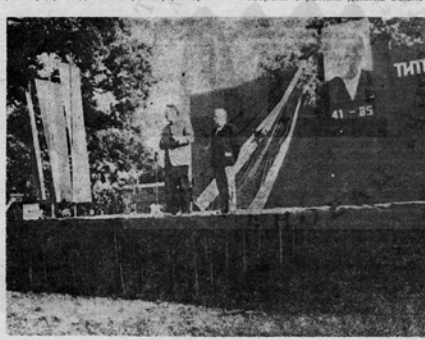
Затим је Марина Лујетина, омладинка прочитала телеграм председништва СРП и Председништва ЦК СФРЈ који су донели ове речи.

Са све савености на марш трагом посавских партизана испуњен је сарда, који ће још једном обити историјом и војнама је Посавски партизански одред вомошће.

У наставку програма гости су били савенаци НУД „Драган Марковић“ ТЕНТ и „Прав СРП“. Великом народном весељу трајало је до насних вечерних часова.

Припремао:

Носа Павличевич и Миладин Тошић

Вељко Миладиновић говори присутима код Јозића нолибе

не дане 1941. године и по то зна ко је пут сводио успоме на формирање преко посавских партизанских чета. Свечаност је отворена химном „Хел сласени“, а потом је Драгомир Асић, председник Председништва СУБНОР-а Обреноваца поздравео све присутне.

Минутом ћутења одне је пошта погинулим борцима Посавине и њихом врховном команданту друћу Титу. У име друштвено политичке заједнице Сретен Марјић члан председништва

Миладиновић је иставио да је то било тошадомачно време. Европосу су, а и Југославијом харале и да љаљало снаге немачког и италијанског фашизма.

Али, немачке претње, застрашујућа снага оружја, припад о безбедности наше повољаша комунистичку партију и Титу у промени ситуације и народ да се дигне на устанак...

У наставку свог излагања генерал Миладиновић је говорио о историјској одлуци која је четвртог јула доне-

ПАРТИЗАНСКЕ БАТРЕ СЛОБОДЕ

Сусрет прекинућих бораца код Јозића нолибе био је прилика да се још једном европашу успоме на НОБ-а. Да са младина пренесу дражине искуства. Ту, на историјском месту унапређује су још једном партизанске батре слободу.

Око 9 часова многобројни грађанима општинском оно догорине батре говорећи је друћу Милан Марковић, преобори и члан Савета републике Србије. Разговор је водио Павло Николић, културни радник јавног уметног информативно.

Са изузетком паником саслушање су речи о прошлости које, како рекао друћу Милан Марковић, у заједне време била нападана са сумњивим позицијама разних непријатељских група и појединаца. Ради очувања наше Револуције ми морамо градити бољу савдешност и још бољу будучност. Изадржавати договорено, одлучно и одговорно. Нећемо дозволити немачке да утисне било које део Југословенског простора који смо бранили и одбранили у нашој НОБ.

Говорећи о стању на Носељу Милан Марковић је подвукао да се ово мора што брже и афирмисати мисама на боља, јер се не сме дозволити истребити да спроводи контрареволуцију, и да краш претиса за исцеловање Србије и Црногораца.

На крају друћу Милан Марковић је поручио окупљенима омладинцима да буду енергични у трагању самостојањих права, да буду још активнији у свим областима друштвеног живота, али исто тако да своје обавезе извршавају на време и савесно.

штава СУБНОР-а Обреноваца и Марина Лујетина, омладинка положили су венац на спомен пастку. Потом је рекао Вељко Миладиновић, генерал и борац Посавског партизанског одреда.

— По већ доброј традицији, четвртог јула, код Јозића нолибе окупља-

та у Београду да се у целој земљи отпочне са партизанским акцијама које треба да општеоружују општеоружујуће тине. Партизије и социјалне организације у то време биле су усмерене на припрему устанака, припуњавање сепарија, а пре свега припуњавање и придобијање људи. Тако је било и у Посавици.

СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖЕН 7. ЈУЛИ

Нека нам земља цвета под сунцем слободе

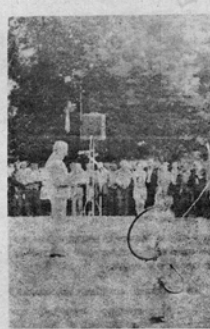
Срба Јули. Дан уставна народа Србије сачињено је обележје и у нашој општини.

У свим месним заједницама одржавају се скупошти на којима је одата пошта најхрабријим и најбољим синама нашег народа, поштом су венци и цвеће на споменике и споменишце.

Централна свечаност одржава је у спомен парку у Обреновцу где је неколико стотина бораца, родитеља младих бораца, друштвених-политичких радника, представника ЈНА, омладинца, монаха, радних људи и грађана наше општине минутом ћутања одало пошту нашим борцима и њиховом врховном вођи Јосипу Броз Титу.

На спомен плочу у парку венце су положили МИЛАН ВУНОВИЋ, учесник НОРА, представници гарнизона "Бора Марковић" и представници општине.

Венце на спомен плочу стрељача на Новабродском мосту положили су МИЛУТИН МИЛИНОВИЋ, члан председништва СУБНОРА Обреновца, МИЛО РАДОВАНОВИЋ и МИЛАНСВА МАТИЋ.

Драгомир Арсић, говори присутнима у спомен парку

ДРАГОМИР АРСИЋ, председник председништва СУБНОРА Обреновца у свом говору поштом је присуство на седми јули 1941. године наводи је пуштајући устаници пушка у Белој Цини, на спрећност народа Посавине да заједно са комунистичком партијом Југославије крену у борбу на коначно ослобођење земље.

БРАНКО МИЛИНОВИЋ — НАКОН ЈАСЕНОВЦА У ПАРТИЗАНМА

ОВА ЗЕМЉА ЈЕ МОЈА МАТИ

Бранко Милиновић је заједно са родитељима отворен у логору у Невосици. Тада је имао само 11 година. Родитеље је изгубио у логору. Сам се нешто спасао из логора. У 1943. године побегао у партизане. Имао је само 12 година али се борио уз рачуна са одраслима. Био је бореца. Сањао је борбе у Невосици под Јосипом Титом.

— Био сам борац VI бригаде "Јоже Влаховић-Славинац" 40 дивизије. Уи новем. Године 1944. смо кренули према Виројитици. Међутим, у Невосици, сву крој који смо морали да премоимо постојао је неки бунер, који је требало уништити. Командант каже: "Скочице, но ће на бунеру?" Ја се јавим. "Не можеш ти, нано имандант. Још си млад". Али се ја не дам. Нанемо му "Дружне командице", ми смо сви равноправни. Тако је рекао и друг Тито. "Е, над је тако а ти ди. Ако извучеш живу главу,

Насмислио-посавио одред био је један од првих борбених јединица на родноослободилачке војске. Амиче наших партизана одијање су се између градова у којима су се налазила најчистије немачке униформе, измешу бе ограда, Шапи и Валава. Број бораца стално је растао па је од Прве посавне чете формиран Први посавски баталјон, а нешто касније и Посавски одред који је бројао око 3000 бораца. Борци Посавског одреда борили су се не само на територији Посавине већ и шире. У херојској бици на Бадњини био је једини број бораца, међу њима и немачки одред Бора Марковић, али борци Посавине и народа Посавине нису поустали. Са Титом на челу пролазили су кроз многе тешкоће, савладали многе препреке, борили се и изборили за Слободу.

— Тито је говорио: "Само јединствене можемо напред да би смо постигли оно чему јула тече: живот доди дан човека, живот у миру, без рата — живот радости".

Захваљујући свој говору Драгомир Арсић је рече:

— Након младом поколењу мали смо да истраје на том путу, путо слободе и да се послушним речима не-

ника "Нека нам земља цвета под сунцем слободе и нека нам њеним пољима влада."

Нанон тога бори и родитеља младих бораца, пошми су у Дом ЈНА где је за њих организован пријем. Уз шом љуби кафе, смо, борци су евоирали своје успомене, разговарали о сава школици друштва се.

М. М.

— Никсан. Рођен сам у Босанској Дубици испод Козаре. После рата сам радио по четвртој Југославији, а сада сам дошао у Обреновца. Године сам радио у Термозентру. Нао мислио обичао сам чедовице. Као нгид ошаме земље и ошамог народа. Сада сам већ у пензији, а прошле године сам добио одред рада. То је за мене велико пријатељство. Срећан сам што сам иза себе оставио траг. Свау да сам нешто радио. Мој син иде у војску са својим пријатељима. Не мадам са својом. Немим родитеља, али ова је земља моја мати и не бих је дао ни зашта на свету.

М. Митровић

РАДА ТЕРЗИЋ—ШУТЛИЋ, ЛОГОР НА БАЊИЦИ ДОБРО ПАМТИ

Наше искуство и елан омладине су огромна снага

Рада Терзић—Шутлић, је учесник НОБ-а од 1941. године. Рођена у породици у којој су сви били револуционари чија су два брата храбро погинула борећи се за слободу. Рада-Шутлић је веома младом постала сивења. 1943. године је ухањена на Убу. Тада је већ била секретар СНО-а. Мо политички затворници отворена је у логору на Бањници где је провела годину дана.

Замолили смо је да нам каже нешто о томе.

— Била сам у соби са још стотинама другарица. Готово да су сви били младе. Све до јадне хабро и проконе. Србијана Велимирковић, Рада Димитријевић—Милошевић, Рада Милошевић, Јелена Пурић—Стаменковић, Величка Суљ—Сула, Милица графичарка. Једно их и нити није могао изгнати да проговоре. Све му се по подносило без гласа високо по дигнуте главе. Тај понос и песма пред стрељање најчистије су доносили до бе са нашо непријатељству. А ми се нисмо даде. Сећам се над су из собе 38 пошми на стрељачке плаваци су и играли, "дана-дана".

У логору није било лано, све нам је било забављено па ипак смо крићути вазе, правили лутарице. Већто смо сирпачице све то па сам сто успе ла да из логора изнесем и гољбан на коме сам извела Бањницу. Још га чу вем.

Све смо биле као једна. Трудимо смо се да помогнемо једна другој. Срећом смо прилазила делице, делице смо све што имамо. Успем смо из павета одвајају пошево за пелогодишњег Јована који је са мајком Јаном био у суседној соби. Вероватно смо да ће био он пренишати. Наналост и Ноника су стрељали заједно са мајком. Бањница је протрнула много дивних људи.

— Да ли сте можда током свих ових година срели неког са Бањнице?

Јесам. Нисам 30 година срела сам Бечу Суљ у Плати правде на нејо савесности и она и ја смо биле поштитице. Прошле године сам срела Милицу графичарку. Монете зами

слили наши су смо били сусрети. После толико година опет смо биле заједно.

— Општите, пошми Вам је године.

— 62 године. — Просто не верујемо. Изгладате много млад.

— Па знате како је. Стара пословица каже да не ради с младинам ошће зечево млади.

— Та пословица за вас заиста важи.

— Важи него шта.

— Нисмо нам рекли над сте изашли из логора.

— Из логора сам изашла 1944. г. и прихватила се Шумадијској бригади, али сам још једном била ухањена. Успасили смо се четници на путу Арнађакоца — Лазаревац код села Невосице. Сва срећа успела сам да нас побегнем.

— Шта сте радили после рата?

— Дуго година сам се бавила друштвено политичким радом. Учествовала сам на два конгреса совјетске и два конгреса Савеза бораца. Стало сам радила са омладином. У њих сам горкино поверење. Зато ми и чуђи што млади тако тешко могу да се пробрјују и афирмишу. Па у рату су углавном учествовали млади. Они су у тим тошним тренуцима задишта треба да раде. Заште онда и сада не би могли да се носе са својим проблемима. Наше искуство и елан омладине су огромна снага која могамо да искористимо. Завладам се да се младина пруну шанса. М. М.

САРАДЊА ДВЕ МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

ПИРОМАНЦИ У ТУМАРИМА

Специјалним аутобусом представници Месне заједнице Пироманци стигли су 29. јули у посету пријатељској Месној заједници Тумаре, општина Лунавац, Босна и Херцеговина, поводом прославе 4. јула и 40. годишнице ослобођења.

Гостима је приређен величанствен дочин. Представници 1 јунонаорске бригаде, поштомик ЈНА Председар Марковић-Аленић, који су родитељи рођених и најмилих у Пироману, у сусрет са немачким снагама крајем 1944. године погинули је на подручју Месне заједнице Тумаре.

На успону на хаброг командант та, Основна школа у Тумарима од 1964. године носе његово име.

Првог дана посете у присуству гошту и сабораца славног команданта отворен је нови Дом културе.

Том приликом представници Месне заједнице Тумаре су топло поздравили своје госте из Пиромана.

После отварања Дома, гостима је приређен пријем, а одржан је и заједнички културно уметнички програм. Заједничко савлање настављено је до пред зору.

Другог дана посете гости и домаћини направили посетом место погинулих Амелија Марковића и на гроб положили венце.

После пољанга венаца у кругу Основне школе у Тумарима је одржан велики збор, на коме је говорио Чланети Милошевић, члан Савета федерације, који је открио споменику бисту Амелији Марковић. Евоирајући успону на славног команданта, Чланети Милошевић је измешу остао рекао: "Понавсам сам што сам био негос друг у нашој бригади, ја сам од њега много научио".

После завршетка митинга на споменику бисту су положили венце. Венце су положили родбина, представници СУБНОРА Обреновца, Месна заједница Тумаре и сенија бораца јунонаорске бригаде. Скупштина општине и друштвено политички орган општине Лунавац, представници месне заједнице и Основне школе Тумаре.

Гости и домаћини су се на крају договорили о даљој пријатељској сарадњи и закључили Пољаве о пријатељству ове две месне заједнице.

Д. Мишић

ВЛАДИСЛАВ МОЧНИК, ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР ТЕ „НИКОЛА ТЕСЛА“ ДОБИТИМ СЕДМОЈУЛСКИ НАГРАДА

Награда за рад и упорност

Петог јула у Скупштини СР Србије Владиславу Мочнику, генералном директору Термоелектране „Никола Тесла“ из Обреновца уручена је Седмојулска награда за изузетан допринос у развоју енергетике.

Ово значајно признање није прво које је доделио Владиславу Мочнику. Признања је било и раније. Орден рада II реда, Орден рада са златним венцем, Орден рада са црвеном заставом.

Сава сва признања јасно кажују да је инжењер Мочник изузетно вредан и радан човек, да не штеди себе.

Седмојулска награда је била пошод да га посетимо и замолимо за разговор. Пристао је.

Честитали смо му на значајном признању и како то већ иде одмах га упитали што оно за њега значи.

— Знао сам да ћете то да ме питате, али не знам шта да вам одговорим.

Учини нам се да га то питање, иако га је очекивао илени збуни. Шта да нам каже? Да је срећан, поносан, да је признање подстрек за даљи рад, па то се ваљда зна. Ми зато и не инсистирамо. Посећујемо га да ово

Владислав Мочник

није прво признање и да иза сваког од њих стоји дуг и муштруни рад. Зато га молимо да нам каже нешто о свом раду.

— Као што знате ја сам раније радио у Термоелектрици, сада „Минерал“. Године 1966. дошао сам да радим овде у Термоелектрану. Радио сам озано послове. Пратио сам развој нових колективних од својих колега, али не само њихов развој, већ и развој читавог Обреновца.

● Како оцењујете њихов развој?

— И Термоелектрану и Обреновцу су се брзо развијали. Над сам дошао Обреновцу је био мали град. За оних двадесет година се много тога изменило. Обреновац се развио, али је много да се развије и сада.

● Како то мислите?

— Па ето, Обреновац су много убрзали на изградњи путева, станица, поредница и комуналне инфраструктуре. Ево сад се гради и топловод, али у привредној ниши баш све најбоље. Ступишта привредне није најважнија, па отуда и проблем незапослености не мисли тако лако да се реши. Изградња и отварање погона Завичајног и Памучног комбината прави је нолд. Штета што све то ипак споро иде.

● Сазнамо се са Вашим мишљењем. У Обреновцу постоји да верује колективна СОУР „Прва исцра“ и Термоелектрана „Никола Тесла“ који запошљавају највећи број радника и оно та дава колективна се брз арти.

— Јесте, мада Термоелектрана увек немало одаје као да оне нису део Обреновца.

● Па не слањемо се.

— Јесте, увек нас гледају немало друге. Забрањавате да у Термоелектрану ради више од 2000 људи. Због тога са њиховим породицама ми се везано око 6000 грађана или итеља, а то је готово четвртина од укупног броја Обреновца.

● Мислим да је ваша тврдња истинита само уколико што се Термоелектрана увек издавају као колективна који служи за пример. Истина у задње време над разматрамо резултата у привредној увек напредује. Посматрајући зарплату са Термоелектраном резултати су тачни и тачни, а без нас сва немо рећи смо да Термоелектраном је физички обим производања повећан да толико и толико. Без нас овеко просечан лични доходак у привредној Општини са ТЕНТОМ је толики, без ТЕНТА околини. Термоелектран се толико разликује од других колективних па је зато и издавају, али ту нема ничег лошег. Све знамо да је највећи просечан ЛД на Термоелектрани, да се ту најбрже решавају ста овеко проблеми, али знамо и то да Термоелектрану кроз пословну сарадњу или на неки други начин помаже и другим обреновацким колективима, да помаже рад спортских клубова, мултурно уметничких друштава да и на други начин учине на привредној, друштвеној и културној развоју наше општине. Али знамо и то да нам Термоелектрана заглављује животну средину.

— Е, владите што се личних дохода тиче, нису наши лични доходи тако велики како што се мисли. И у СОУР „Прва Исцра“ има СООРА који исплаћују исте нове, па и веће личне доходе. Над су створени у путу, истина је да ми доста издавају за стамбени изградњу, али још увек имамо преко пет стотина нерешених стамбених питања, а то значи да једна четвртина наших радника још не ма стам. То питање нећемо моћи сир да решимо, јер сваке године приммо по две стотине нових радника. Да помажемо друштва, помажемо немо колективима, али то не значи да ми смо много лажа. Ето, тек прошле године ми је нешто оштало. Инвестиције нису доста перепули. Теуће, али и инвестиционо одржавање много оиде се. Ресурсе да Термоелектрана заглављује животну средину. То је истина, али ми све чинимо да је заштитимо. Блокови један и два на Термоелектрани „А“ су изградњи још пре петнаест година. Тада још није било тако добре опреме као сада. Термоелектрана на Ушљу је нешто сасвим друго, она нема проблема, али ми смо још одлучили што се може. Премајмо нам омониторинг првог и другог блока. Над она буде завршена иећа ишеће бити толико тешка. Проблем су само отворене депоније пепела, али ту већ не можемо много да учинимо.

● Решите нам, ви сте инжењер, могу дајемо да не поучамо много могућности да се бавите и стручним по ском. Да ли сте се мало одвојили од своје струке.

— А, не Ја сам машински инжењер и то ћу увек бити.

● Колико се друштва са својим радницима, да ли Вам се они и колико обрађују?

— Са њима сам често. Моја врата су ми увек отворена. И сам сам ина да радио као монтер. Ти људи су ми блиски и добро се разумемо.

● Ретко Бавиша на јавним скуповима, на седницама друштвених политичких организација.

— Па неморам свагда да се појављујем. Увек има неког из Термоелектране.

● То је истина. Реците нам, савремено је било речи да Термоелектрана

друштвене договорне. С ним се друштва, читате ли идемо ли у позориште, на уметничке, волонте ли музичку.

После овог питања ми смо договорили се новано чудно насмејано да да му је непријатно, као да не би да о саби говори, али се ипак одлучи.

— Не читам материјале над жуће, ни споразуме, ни договоре, не идем на уметничке, у позоришне идем ретко и то само у Обреновцу. Музичку илми, најчешће посебно. Главна вероиса ми су мишље и мотива. Волим да сам у природи. Често се срећам са својим друштвима, нарочито са другима из овеко и војске. Њихвим савим обично. Као сваки други наш човек. Ја сам Југослован, па се тако и понашам.

У „ТЕНТ-у“ од оснивања

Владислав Мочник је рођен 1926. године у Ричну код Бихаја. У родном месту је завршио основну школу. Четири разреда гимназије завршио је у Бихају. Школскама настао у Београду, али га је рат оидо. Годину дана провео је у ратном изаздрожнице. По демократији који Мочник завршава гимназију а затим и машинско факултет. Као млађи учествује на ратној вичи на изградњи пута Шамац — Сарајево и после државног ударка. Иако је читав свој радни век провео радећи само у два колективна Минерал и Термоелектрана „Никола Тесла“. Инжењер Мочник је учествовао у изградњи низа електропривредних објеката широм Југославије: Хидроелектрана „Јавасна“, Термоелектрана „Моубара“, „Каман“, „Тузал“, „Носован“, „Носово“, „Трбавље“, „Морава“ и други.

У Термоелектрани „Никола Тесла“ радио од њеног оснивања. Радио је на разним пословима да ће 1973. године био изабран за генералног директора. Тога овеко десет година веома успешно водио овај колектив.

Радници га воле и поштују. Цене његов рад и залагање, па онда није случајно што су предлози да баш он буде добитник Седмојулске награде. Предлог је поднати у Општину, Граду и Републици.

Играња „Никола Тесла“ снабдева Београд топлоштом енергијом. Међутим, изгледа да ће се Београд снабдевати енергијом из РЕПНА Моубара.

— Изгледа да ће тако бити. Над смо глумили неки електроу немо плаширати да производећи и топлошћу енергију. Над бисмо се сада за то ипак одлучили морали бисмо да вршимо ремонт. Два блока би стајали три месеца. То не можемо да допустимо. То би нам створило велику губитку.

Друге Мочник, са Вама већ дуго разговарамо али о Вама још нико много смо сазнали. Реците нам порад свега поимати ли мало времена и за себе или и под неку проучавање материјале, самоуправне споразуме,

● Али Ви ипак нисте баш као би ло који други Југослован. Седмојулску награду не добија само. Ну тра ба заслуги.

— Тако је, али та награда није само моја већ читавог овог колектива. Ја то тако схватам.

● Не скривамо Вашу скромност.

— Нисам скроман. Знам да има и мог удела, па ипак...

● Не инсистирамо. Још једном честитам, захваљујемо се на разговору и изадамо се да ћемо имати прилике да Вас опет сретнемо.

Мирјана Митровић

ЈОШ ЈЕДАН УСПЕХ ГРАДИТЕЉА ТЕНТ „Б“

Обављена „хладна проба“ нотла „Б-2“

Све је извесније да ће блок „Б-2“ бити завршен и пуштен у рад у време новогодишних празника, шест месеци пре значајног рота (пре дина издуже године). На оваку оцену упућује успешно завршена „хладна проба“ нотла чија је циљ испитивање заптивности система. Требао је испитати насу са завршеним са спојем, а њих је на свом делу блока 30 хладна, па је систем, после пуњења течносту од преко 600 тона, поддржити притиску од 287 бара. Све предвидене операције „хладне пробе“ су успешно обављене, нима је отворен пут за даље операције у изградњи, међу којима су најважније: хемиско испитивање и по дугавање.

Операција „хладна проба нотла“, која представља, по оцени стручњака, претренину у завршници изградње блока „Б-2“, снаге 620 мега-ватна, трајања је 10 дана и обављена је предвиденом (скраћеном) роком за једну седмицу. У примерном „пробно“ учествовању је 40-ан радника и стручњака ТЕНТА, „Прогрес-инвеста“, „Термоелектрана“ и „Умела“, који су даноноћно радили у подружним семавима.

С. Станковић

У ТОКУ ЈАВНА РАСПРАВА О НОЦТУ ПРОГРАМА УДРУЖИВА СРЕДСТАВА ЗА ИЗГРАДЉУ ОБЈЕКТА ЗА ДНЕВНИ БОРАВАН ПРЕДШКОЛСКЕ ДЕЦЕ У ПЕРИОДУ 1986.—1990. ГОДИНЕ

ДИНАР ЗА КЛИНЦЕ И КЛИНЦЕЗЕ

Ових дана у основним организацијама удружених радних заједница и другим организацијама с једне стране и у месним заједницама с друге стране, налази се на јавној расправи један интересант документ. Реч је о Нацрту Самоуправног споразума о удруживању средстава за изградњу објекта за дневни боравак деце предшколског узраста у периоду од 1986.—1990. године.

Нацртот Програма који се иначе усађа на нивоу града Београда, а који је сачињен на основу ранијих планова општинских заједница и садашњих процена, предложено је издвајање суме од 0,20 одсто на дохотаћу финансијских удружених рада. Овим средствима би се у наредних пет година изградило око 40-так нових објеката на подручју града, од чега један и у Обреновцу.

Почетак јавне расправе о Нацрту пројекта удруживања средстава за изградњу објекта за дневни боравак предшколске деце поклапа се са периодом припреме планских докумената за организацију удружених рада за сроднички период 1988.—1990. године, што је врло значајно с обзиром на потребу одређених елемената и уградње одређених елемената у планове организација удружених рада. Предложено је да јавна расправа траје до краја септембра 1985. године. Својим резултатима ће се обавио током октобра, а унапред Нацрт програма буде представљен у предвиђеном о-

биму, био би сачињен коначан предлог Самоуправног споразума и Програма удруживања средстава који би био упућен учесницима на усвајање током новембра и децембра ове године.

Иначе, сматраће се да је Програм позитивно оцењен ако ће прихвати општински број организација у којима ће заступљено најмање 2/3 укупног броја запослених радника у Београду.

Свакојем јавној расправи у основним организацијама удружених рада и у месним заједницама добиће се јединствена слика о програму развоја друштвене бриге о деци у наредном периоду. Стога ово јавној расправи треба прићи што озбиљније, треба радити на њој детаљно објаснити предлози Нацрта, потребу да се он реално изведе. Представници заједница и са једне Општинског већа свеза општина и са друге Општинског СЗЗ за друштвено бригу о деци који су и организатори јавне расправе.

Н. Павловић

ЗАВРШЕН ЈУНСКИ УПИСНИ РОК

Места углавном за производна занимања

Највећег прошлог месеца, тачније 28. јуна у обреновчаном Образовном центру је завршен јунски уписни рок. Главни уписи који је усвојен од стране делегата Општинске општине још на вишим састанцима је исподован у потпуности, сва места у I, II и IV разреду су попуњена, а слободних места има још у појединим струмама трећег разреда.

Напо се и очигледно, када је у питању упис у III разред, више интересовања је изазвало за непроизводне струке, што показује и податак да на пример у овину математичког техничарске струке није оставио ниједно слободно место, а оним који нису успели да се упишу је на претек.

Од 618 слободних места у свим струмама трећег разреда највише је Планови струка и предвиђено да се попуњава, за августовски уписни рок оставио је слободно 186 места, али углавном у производним струмама. Највише у овину полиграфичког техничарске и то за занимање поповременог машинира 16 и ретар трактористе 16, што значи да се у овину

ова два занимања у јунском року није успео ни један ученик, када је потребно за овим структурама у нашој општини веома изразена.

У овину хемијско-технолошке струке слободних места има за занимање произвођача пластичних маса 10, израђивача хемијских производа 42 и техничар хемијско-технолошке струке 5.

И на крају за занимања машиничке струке за инсталатора водовода и напонализације има 15 слободних места, бравара мотора 38, електротарачара 36 и монтера за грејање 8 слободних места.

Још једном напомињемо да су сва остала места и занимања попуњена и да су мале шансе за било каква напредна упис. Уз напомену да је и ова уписна година показала да добар просек омогућава широк избор занимања, а они за којима немамо места по ипак знају да морају задовољити напредним уписним роком и занимањима који су преостала.

Н. Павловић

ПИОНИРИ КАЈАКАШКОГ КАНУ КЛУБА „БОРА МАРКОВИЋ“, ПРВИ НА ДРЖАВНОМ ПРВЕНСТВУ

Без бриге за будућност

На свегодишњем државном првенству у каноу и каноу на мирним водама одржаном у Струти, пионери Најнајбољег кану клуба „Бора Марковић“ са Забренија заузели су ентито прво место освојивши 5 златних и 2 бронзане медаље у осам трина. У такмичењу је учествовао 17 ентита из читавог земља.

Јуниорска ентита је на истом такмичењу освојила IV место међу 24 такмичарске ентите. Конференција међу јуниорима је изузетно јакна па је и ове године било изузетно успех.

Иначе, Најнајбољег кану клуба „Бора Марковић“ ове године савише тридесетогодишњицу. Кроз клуб је за ових 35 година прошло преко 2.000 весла-

чана. Просторије клуба на Сави су савремене, зграда потпуно са кровом који промишља али млади најабољши и најабољши не на смета. Сави су почели да адаптирају просторије за катерјајну помоћ РС „Бора Марковић“, самим су направили реинвенте за вежбање, мали сплав и др.

Средства која им додељује СЗЗ за физичку културу (410.000 динара за основне трошкове и 90.000 за два пионирске ентите) средства додељује за катерјајну помоћ РС (80.000 динара) разни поклони (ПЕНТ 100.000 динара) нису довољна да подмире ове нове потребе с обзиром да на пример напредна једносатна кошта 300.000 динара. У клубу се зато довијају намо

Више од 870 километара реком мира

Поводом јуних првенства, од многаболичних културних манифестација једна је попримила општојугословенски значај. То је спортска манифестација „Марков мигри“ у организацији Најнајбољег клуба „Бора Марковић“. Храбри спортисти овог клуба одлучили су да преко Савона од Забренија до Забренија мигри у Савону и напред до Београда у дужини од 872 километра.

Ове мигрице мира најважније свим реком одишло су у десет етапа, а трајао је једнак дан. Најабољши Лазар Лукић, Милош Неран, Михајло Јовановић, Слободан Стојић и Зоран Томанић са још шест чланова ентите педиције превалили су у просеку брзином 60 километара дневно.

У разговору са Зораном Томанићем, једним од најважнијих учесника са знања смо да је то било уједино и Марков појављивање.

— **Нова пријатељства са члановима НК „Буро Сала“ из Савонског брода, најважнија из Босанског Шамана и мноштво других са којима смо се сретали на свом путу и у њихову**

својој путујући по десет километара ауто ће се паутитијашама напред клубу, рекао нам је Зоран.

Дочен у Штирарију код Велике Горнице напред клубу, напред клубу. Представници друштвених политичких организација ове општине, са којом општина пријатељства одржава и са којом смо се пре десет година побратимили, по ко зна који пут су долазили да је ова међуопштинска са-разлика на завршетку нису.

Увек ћемо се саћати музеја у Сиску и прве Титове радионице. Спомен комплекса у Јасеновцу као и много чега.

Незаборав је дочеки који су нам код Забренија при поврату приредили чланови нашег клуба, када су најабољши пренили Саву тако да смо у њиховој пратњи довели до Савишта где нам је било орадаче.

По доласку на циљ најважнији су посетили Њућу цвећа, где су положили цвеће на Титов гроб. Надамо се да ће убудуће смели подићи најважније из Забренија следити и остали спортисти.

М. А. И. Н.

СЛОБОДАН КНЕЖЕВИЋ, ЧЛАН ЈУНИОРСКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

У Рим на светско првенство

Слободану Кнежевичу је осамнаест година. Рођен је у Забренију и Саву више од осамнаест година. Од своје једанаесте године вродно тренира у најважнијем кану клубу „Бора Марковић“.

Ове године на државном првенству у каноу и каноу на мирним водама освојио је златну медаљу, али не само то. Слободану Кнежевичу је изабран за члана јуниорске репрезентације Југославије и такмичеће се на светском првенству у каноу и каноу у Риму, 28. јуна ове године. Та чест, чест да представља Југославију не пружа се свима. Зато смо изабрали да поразговарамо са Слободаном.

● Слободане, како се осећаш као државни репрезентивац?

— **Срећан сам. Све ми ово, много значи.**

● Шта очекујеш од светског првенства. Надаш ли се медаљама?

— **Такмичићу се у каноу четворцу. Далу се од себе.**

● Поменаш ли другове са којима ћеш заједно веслати?

— **Помених их. Заједно смо у Намекоу освајали у Великом Градиту, сви заједно тренирамо. Сви су то добри момци.**

● Шта ће бити после светског првенства?

— **Опет такмичење. У септембру се у Зетону код Шибеника одржава државно првенство за сениоре. Такмичићу се у каноу једносатно. Надам се златној медаљи.**

М. Митровић

ча који су постигли завидне резултате, како у појединачној тако и у ентитој конкуренцији.

Клуб је прави мали расадник веслача. Тренирују број 50 ентитивних чланова од 10 до 50 година, али окупља и велики број репрезентиваца и пријатеља клуба.

Услови у којима се тренира, а тренира се сваки дан су заиста нево-

жају и умеју, али су ипак најважнији 30 најбоља за тренинг и 2 за такмичење.

Шта да напоменемо, само да Најнајбољег кану клубу „Бора Марковић“ моно послужити као пример како се аматерским напредом радио могу постићи велики и значајни резултати.

М. М.

УРЕЂЕЊЕ И ИЗДАЊЕ: СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА КУЛТУРНИХ ПОСЛОВЕ КУЛТУРНЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ, ТЕЛЕФОН: 871-896, 871-898. ИЗДАВАНИЈА: САВЕТ-ГРАДИНИР ЂОРЂЕВИЋ (ПРЕДСЕДНИК), ВЕСНА НИКОЛИЋ, МИЛАСА ПЕТРОВИЋ, ПИРОШКА НОВАЧ, САВНО БУРАС, СЛОБОДАН ЛАЗАРЕВИЋ, ОЛГА ЛАНАТОШ, МИЛАСА ВУКАСОВИЋ, МИЉКО ДИМИТРИЈЕВИЋ, МИЛЕ ПОПОВИЋ И БОНИДАР ЛУЧИЋ, РЕДАЦИЈА: ПРЕДРАД ЈЕВТОВИЋ ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК), НОВНА ПАВЛИЧЕВИЋ (УРЕДНИК), МИРЈАНА МИТРОВИЋ (ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК) И КАТАЈНА НИКОЛИЋ (НОВИНАР). ФОТОГРАФИ: ОЛИВЕРА ХРИСТИЋ, ШТАМПА „НАПРЕДАК“, ОБРЕНОВАЦ, ВОЈВОДЕ МИШИЋА 170, ТЕЛЕФОН 871-200.